

Abrikoos

Inleiding

Abrikoos (*Prunus* wordt vaak geassocieerd met meer mediterrane groeiomstandigheden, maar doet het ook bij ons zeer goed.

De abrikoos heeft mooi rode groeitoppen en de vrij vroege bloei met witte-lichtroze bloesems, maakt dat de abrikozenboom ook een vrij hoge sierwaarde heeft en kan daarom ook in de siertuin een plaatsje krijgen.

Achtergrond

De abrikoos is gekend als botanische soort *Prunus armeniaca*. De oorsprong wordt gezocht in de berggebieden van Oost-Azië (Noordelijk en noordoostelijk China), waar nog wilde abrikozen groeien.

Planten

Wij hebben tijdens de rustperiode van de planten vaak blote wortel planten beschikbaar. Verder hebben we meestal ook bomen beschikbaar die in pot zijn gekweekt. Deze kunnen het ganse jaar worden gepland.

Aanplant:

Abrikozen bloeien vaak vrij vroeg in het voorjaar, wat maakt dat de bloesem dus gevoelig is voor late nachtvorst. Een wat beschutte, zonnige plek is dan ook steeds aanbevolen. De hier genoemde rassen, vormen een kleine selectie van de 100den abrikozenrassen die er zijn, maar deze doen het goed in onze streken en zijn over het algemeen ook redelijk vlot verkrijgbaar.

Zorg er steeds voor dat de plant goed stevig vast staat na het planten. Dit kan door tijdelijk een stevige bamboestok of houten paal te voorzien, zodat de plant niet beweegt door de wind. (bij beweging van de plant worden de haarwortels afgerukt en kan de boom niet of moeilijk nieuwe wortels maken, wat kan leiden tot niet aanslaan van de boom).

Maak steeds een voldoende ruim plantgat zodat er minstens een handbreedte is tussen de wortelkruit en de rand van de kuil (globaal is dat dus 1,5 x diepte van de wortelkruit en 2 x de breedte). Het is wel belangrijk om aandacht te schenken aan eventueel wortels die tegen de potwand zaten en rond de pot gaan groeien. Indien deze aanwezig zijn, maak deze dan los en voorzie een voldoende ruim plantgat om deze mooi in de plantkuil te kunnen uitspreiden. Bij voorkeur de grond rond de wortelkruit niet aanstampen met de voet, maar goed aanduwen met de handen. Na het dichtmaken van de kuil met de uitgegraven bodem flink water geven.

Bij uitgeputte bodems is het wel aan te bevelen om een deel van de aanvulgrond te vervangen (1/3 à 1/2 van uitgegraven volume met een bodemverbeteraar).

Let er steeds op dat de entplaats zeker 10 cm boven de grond blijft.

Verzorging:

Indien men wil bijmesten kan men in het voorjaar, nadat het nieuwe blad is gevormd, een langwerkende meststof toedienen, deze is liefst niet te hoog in stikstof zijn (de "N" van de NPK op de verpakking). In de regel gebruiken we 50 gram gemengde meststof per boom.

Na de oogst kan men eventueel nog een bemesting geven die rijk is aan potas (de "K" van de NPK op de verpakking) toedienen, dit om een betere verhouting van de takken te bekomen en zo vorstschade te voorkomen.

Alternatief kan men in de winter de voet afdekken met dierlijke mest, zodat men enkel in augustus een potas-rijke bemesting dient aan te vullen. (Wij gebruiken vaak houtasse als bijmesting in combinatie met compost).

Bij droogte na het planten eventueel water geven mocht dit nodig blijken, dit tot de bomen goed ingeworteld zijn.

Na het planten kan men eventueel compost als bodembedekking aanbrengen (Let wel: de entplaats steeds vrij houden).

Beschikt men over dierlijke mest dan kan men dat bij aanplant in de late herfst, ook als bodembedekking gebruiken,

Eventueel de planten bijmesten tijdens de zomer met organische meststof die men in de handel koopt of specifieke fruitbomen meststof.

Snoeien wanneer nodig (zie verder)

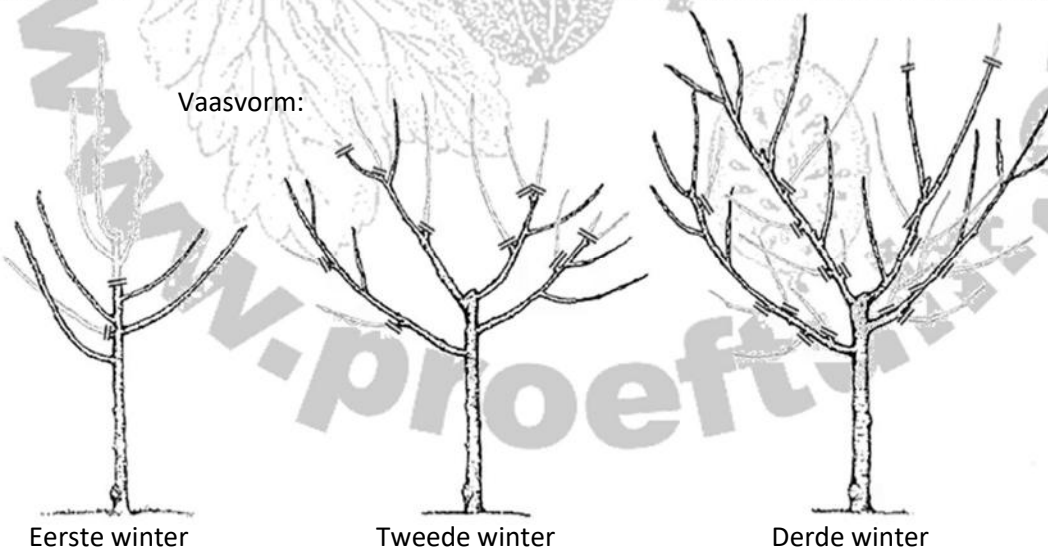

Snoei:

Abrikoos kan in meerdere vormen gekweekt worden (vaas, spil, of als leivorm)?

Vaak kiest men voor een vaasvorm (open structuur met 4 of 5 gesteltakken of als leivorm in waaier).

Vaasvorm:

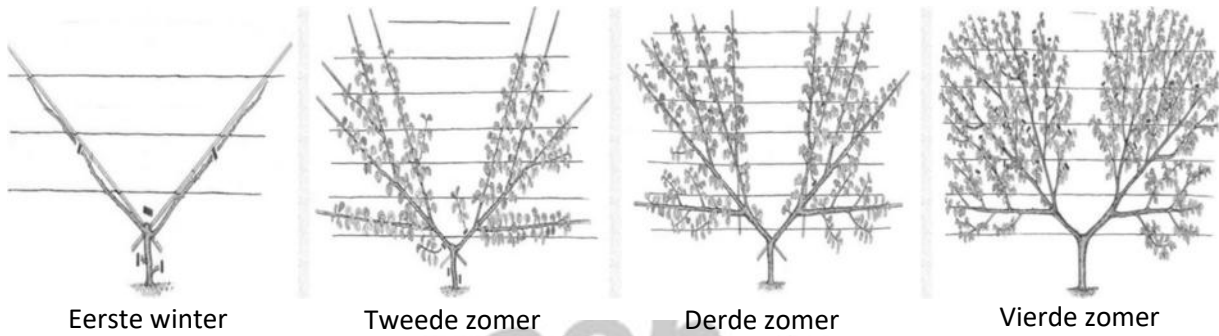

Eerste winter

Tweede winter

Derde winter

Leivorm (waaier)

Zomer- en wintersnoei is aangewezen om de groei te remmen en zijtakjes te vormen, wat zeker belangrijk is bij jonge bomen. Hiertoe kan men sterk groeiende takken met de helft terugknippen in de zomer, en indien wenselijk nogmaals de hergroei in de winter. Zo vervroegt men de vruchtzetting en verhoogd de productie.

Bij aanplant van een jonge boom (die nog niet gesnoeid is geweest) knip je de takken best terug tot zowat 30 cm van de stam. Men houdt hierbij de 4 – 5 stevigste twijgen over om terug te knippen. De ander kan men volledig weghalen.

Voor een waaier kies je best twee stevige takken die men V-vormig uitspreid en terigknijpt op zowat 30-50 cm.

Bij sterke vruchtzetting is een vroege dunning wenselijk.

Plantafstanden:

Kies liefst een zonnige plek in de tuin die beschut is tegen de koude wind. Bij aanplant van meerdere bomen is een plantafstand van 3 à 5 meter aanbevolen.

Planten gezondheid:

Wij bij de Kruisbessen 'Proeftuin' selecteren rassen die zo weinig mogelijk ziektegevoelig zijn en vlot vruchten vormen bij ons. Toch kan ingrijpen, vooral wat insecten en andere dieren betreft, wenselijk zijn om schade aan de boom te beperken of om de oogst veilig te stellen. Dit is analoog aan andere robuuste fruitsoorten.

Het is echter niet mogelijk om alle mogelijke problemen die zich kunnen voordoen hier te behandelen. Daarvoor bestaan reeds voldoende goede boeken en andere informatiebronnen.

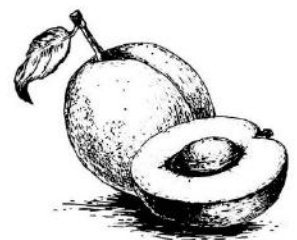
En bij twijfel kan men steeds overleg plegen met ons, in de hoop dat wij een natuurvriendelijke oplossing kunnen aandragen...

Ons assortiment:

Bergeron:

Frans variëteit ontsoond omstreeks 1920 in St. Cyr at Mont d'Or nabij Lyon.

Goed productief zelffertil ras dat goed aangepast is aan ons klimaat. Rijpt vrij laat (eind juli-modden augustus).

Abrikozen zijn wat langwerpig-rond , met lichtoranje schil met sterk rode blos over 1/3 van de vrucht met rode spikkels. Heeft vast oranje sappig vruchtvlees met aangenaam aromatische zuur-zoetbalans. Sterk productief ras.

Bergarouge:

Vrij recent ras uit Frankrijk. Gekweekt in Montfavet (INRA). Het is een kruising tussen "Orangered en Bergeron". Abrikoos met feloranje vruchtvlees met felrode vruchthuid. Rijpt eind juli-begin augustus. Vrij grote vrucht, die zoet smaakt en sappig is. Goede bestuiver is ondermeer Bergeron

Bredase:

Een zeer oud Nederlands ras. De vruchten hebben vast geelig tot lichtoranje vruchtvlees dat vers kan gegeten worden maar naar ons gevoel beter geschikt voor verwerking dan voor verse consumptie. Zelffertil. Goede vruchtbaarheid. Plukrijp in augustus. Staat best op een ebschutte, zonnige plek.

Goldrich:

Goed kouderesistent ras. Deels zelfbestuivend. Gekweekt door Harold Fogle in de Verenigde Staten (USDA & Washington State Universiteit).

Vlot groeiend ras met goed opgerichte groei. Vrucht lichtjes langwerpig ronde eerder geel dan oranje vruchten. Lichtjes zurige schil. Rijpt midden juli bij ons.

Goldrich is een erg productief ras, zeker als aangeplant in combinatie met een goede bestuiver. Zeer goed koudebestand in de winter.

Kyoto (vaak ook Kioto geschreven)

Gekweekt door Escande in Frabkrijk. Het is een zeer goed kouderesitent ras dat goed zelffertil is en al op jonge leeftijd ene mooie oogst geeft. Ronde, middelgrote abrikoos met vast feloranje vruchtvlees waar geen zuur in smaakt.. Tot 1/3 van de vrucht is bedeky met een felide vruchthuid.felrode gekleurde vruchthuid. Ras is gebaat bij sterke snoei zodat er veel kleine zijtakjes ontstaan.

Kuresia:

Het zelffertilie ras ontstond in Duitsland en wefrd geselecteerd door E. Fuchs en M. Grüntzig van de Martin-Luther-Universiteit van Halle-Wittenburg.

Kuresia heeft mooie rozige bloei die wordt gevolgd door ronde vruchten met een rode blos aan de zonzijde. Kuresia heeft lekker sappig oranje vruchtvlees. Bij ons rijpt dit ras af eind juli-begin augustus.

